

Seděli jsme ve velkém kruhu, neboť mezi nás přišla i jin-
dřichohradecká a bratislavská děvčata. Vašek s Boženou hráli
na kytary, zpívali jsme, a když oheň pohasl, sesedli jsme se
blíž k ohništi a chlapci, kteří s námi jeli po Lužnici už před
lety, vyprávěli, jak jsme tehdy jeli na lodích až do Prahy.

V posledních letech však končí lodě cestu obvykle v Be-
chyni, neboť hladina orlické vodní zdrže a klidná, stojatá
voda, kterou nadržovaly už předtím tři přehrady, se protáhla
do délky sto třiceti kilometrů.

Tolik jsme ujeli na Lužnici.

Nakonec jsem vyprávěl sám o Vltavě, jak jsem ji znal
v době, kdy na ní nestály ještě přehrady. O Červenských a
Bučilských i Svatojánských proudech, o starých vorařských
hospodách, velkém Sejckém ostrovu, kterému vodáci říkali
Tajemňák, i o chudáckých vesnicích na březích, které dnes
zmizely hluboko pod vodou, a z nichž se odstěhovali lidé do
nových sídlišť, o jakých se jim u staré řeky nikdy nesnilo.

Seděli jsme dlouho do noci, a když se hvězdy nad námi
zachytily ve větvích borovic, když už jsme ani nezpívali, ani
nepovídali, bylo nám jako po dočtení příběhu, k jehož po-
slední stránce jsme spěchali, hnáni zvědavostí, a nyní je nám
teskno, že skončil. Ale tečku za ním udělal Pepík, když na-
jednou povzdychl a zavzpomínal:

„Copak asi dělá ta moje myška na Příběnicích?“

OBSAH

V ZÁLIVU POD VYŠEHRADEM	5
PO STARÉ ZEMSKÉ STEZCE	19
NA HORNÍ LUŽNICI	31
OKOLO TŘEBONĚ PASOU SE TAM KONĚ...	45
PO NOVÉ ŘECE	58
STARÁ ŘEKA	71
PO NEŽÁRCE DO VESELÍ	82
U ROŽMBERSKÉHO RYBNÍKA	94
PO LUŽNICI DO VESELÍ	106
ZASTAVENÍ V SOBĚSLAVI	115
HUSITSKÉ MĚSTO	126
OD HRADU K HRADU	147
POSLEDNÍ MĚSTO NA LUŽNICI	164
A ZNOVU KOLEM DOKOLA	173

